

ligere begrænsning, hvorefter tysk politi i intet tilfælde – uden forudgående tilladelse – kan fortsætte en forfølgelse af en person længere end 25 km fra landegrænsen.

Efter regeringens opfattelse vil der hermed være skabt den rette balance, idet det i alle tilfælde sikres, at en formodet forbryder ikke må slippe af syne ved passage af landegrænsen, samtidig med at det fastholdes, at politimæssige beføjelser i Danmark også fremover udøves af danske polititjenestemænd. Desuden vil et fortsat ikke ubetydelig politimæssigt beredskab i nærheden af de indre grænser i praksis betyde, at dansk politi normalt vil kunne nå frem til landegrænsen for at overtage forfølgelsen.

Det bemærkes, at Schengen-konventionen ikke er til hinder for, at der som hidtil i det enkelte tilfælde kan indgås konkret aftale om grænseoverskridende politisamarbejde på andre vilkår end de anførte.

Fra tysk side vil der ikke blive opstillet særlige begrænsninger for dansk politis overskridelse af landegrænsen. Også i denne situation vil praksis imidlertid blive, at dansk politis forfølgelse m.v. ophører, når tysk politi er nået frem.

Hvad angår særlige vilkår for grænseoverskridende politisamarbejde ved Øresundsforbindelsen, har den svenske og danske regering aftalt at vende tilbage til dette spørgsmål inden forbindelsens færdiggørelse.

Strafferetligt samarbejde: Schengen-konventionen indeholder en række regler om gensidig retshjælp i straffesager, ne bis in idem (princippet om, at den samme handling ikke kan straffes mere end én gang), udlevering af formodede lovovertrædere samt overførelse af fuldbyrdeskompetence i straffesager.

Der er tale om regler, som i betydeligt omfang falder inden for rammerne af de eksisterende Europaråds- eller EU-konventioner, eller som i øvrigt allerede er gældende for Danmarks strafferetlige samarbejde med andre europæiske lande.

Narkotika: I Schengen-konventionen stilles der en række krav til medlemslandenes lovgivning vedrørende effektiv bekæmpelse af narkotika. Disse krav er allerede opfyldt i dansk ret.

I tilknytning til dette indeholder Schengenkonventionen også regler, der skal sikre den nødvendige kontrol af narkotiske eller psykotrope stoffer, der er bestemt til lægelig brug.

Herudover er der mellem Schengen-landenes politimyndigheder et tæt samarbejde om

udveksling af efterforskningsmæssige og tekniske erfaringer m.v. i forbindelse med indsatsen mod narkotikakriminalitet.

Efter regeringens opfattelse er bekæmpelse af narkotikakriminalitet et af de områder, der bør prioriteres højt i det internationale politisamarbejde. Schengen-landenes samarbejde på dette område må derfor ses i sammenhæng med den samlede internationale indsats mod narkotikamisbrug – ikke mindst EU-landenes undertegnelse af Europol-konventionen i 1995.

Schengens informationssystem: Som led i det politimæssige samarbejde er der til Schengensamarbejdet knyttet et edb-baseret informationssystem, SIS. I dette system kan følgende hovedkategorier af oplysninger optages:

- personer, som begæres anholdt med henblik på udlevering,
- udlændinge (dvs. statsborgere fra ikke-EU-lande bortset fra Island og Norge), som begæres afvist ved en ydre grænse, navnlig fordi vedkommende tidligere er blevet advist, er dømt for grovere kriminalitet eller er under begrundet mistanke om at ville begå en alvorlig strafbar handling,
- personer, som er forsvundet eller af hensyn til egen sikkerhed m.v. bør tages i varetægt som f.eks. mindreårige,
- personer, som begæres indkaldt som tiltalt eller som vidne i en straffesag og derfor skal have forkyndt en tilsigelse,
- personer, som ønskes observeret, eller hvor ransagning af vedkommendes køretøj m.v. ønskes (f.eks. p.g.a. mistanke om narkotikasmugling), og
- visse stjålne køretøjer, våben, identitetspapirer m.v.

Om de omhandlede personer må der i SIS alene optages en række helt nødvendige identifikationsoplysninger samt oplysning om den umiddelbare årsag til indberetningen. Derimod kan der ikke optages nærmere oplysninger om f.eks. den straffesag, der måtte være grundlag for en anmodning om udlevering.

Sidstnævnte mere detaljerede oplysninger, der således ikke er indeholdt i noget fælles register, vil i stedet skulle udveksles på anden måde (via de såkaldte Sirene-kontorer) – f.eks. ved brug af telefon eller telefax – og da kun efter en konkret vurdering, hvor danske myndigheder blandt andet skal iagttage dansk rets regler om tavshedspligt.

Til SIS og den øvrige udveksling af personoplysninger er der knyttet en række regler om